

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและ
ประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

ACTION RESEARCH TO DEVELOP THE TEACHERS' POTENTIAL IN THE
MEASUREMENT AND EVALUATION SYSTEM IN NONGWAENGWITTAYANUKUL
SCHOOL UNDER SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 22

9

ฤดีวรรณ ชัยเสนา*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย โพธิ์ไธ***

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหา เกี่ยวกับการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 2) หาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 และ 3) ติดตามผลการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ ครูโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 จำนวน 15 คน กระบวนการในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning) ขั้นที่ 2 การปฏิบัติการ (Action) ขั้นที่ 3 การสังเกตการณ์ (Observation) 2 วนรอบ และขั้นที่ 4 การสะท้อนกลับ (Reflection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการประชุม แบบวัดความรู้ แบบสอบถาม และแบบบันทึกผลการนิเทศภายใน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานตามระบบงานทะเบียนและวัดผลโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ดังนี้

1.1 สภาพ การวัดและประเมินผลของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบไปด้วย การประเมินของกลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ โรงเรียนได้แต่งตั้งบุคลากรทำหน้าที่งานทะเบียน 1 คน ต้องปฏิบัติงานด้านบริหารงานวิชาการอื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดและประเมินผลของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่มีค่าน้ำหนักแน่นอน ต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวการวัดและประเมินผลบ่อยครั้งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรอื่นๆ อีกหลายงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารวิชาการซึ่งไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร การ จัดเก็บข้อมูลไม่เป็นระบบ

1.2 ปัญหา ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ซึ่งไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร ส่งผลให้ข้อมูลด้านการวัดผลของโรงเรียนไม่สมบูรณ์ ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน หนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประกอบด้วย 2 แนวทาง คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า บุคลากรครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ระบบการวัดและประเมินผลในโรงเรียน สามารถดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล มีทักษะในการใช้โปรแกรมข้อมูลและสารสนเทศโรงเรียน (BookMark. 2551) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างชำนาญการ โปรแกรมแสดงผลข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว มีการรายงานข้อมูลได้ตามความต้องการ การพิมพ์รายงานสามารถพิมพ์รายงานตามที่ต้องการ กลุ่มผู้วิจัยมีความพึงพอใจในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this action research were to 1) examine current conditions and problems in Nongweangwittayanukul School the development of the registration and evaluation system, 2) find out guidelines for the development of the teachers' potential in the measurement and evaluation system in Nongweangwittayanukul School 3) monitor and evaluate the development the teacher' potential in the measurement and evaluation system in Nongweangwittayanukul School under secondary educational service area office 22.

The study employed four stages including planning, action, observation, and reflection. The target groups were 15 teachers at Nongweangwittayanukul School. The instruments used in this research were interview forms, minutes of the meetings, tests, a set of questionnaires, and a form of internal supervision record. The statistics used in analyzing data consisted of percentage, mean, and standard deviation.

The findings of this study were as follows:

1. The conditions and problems in the development the teachers' potentiality of the registration and evaluation system in Nongweangwittayanukul School under secondary educational service area office 22 revealed that:

1.1 The states of the registration and evaluation of the core curriculum B.E. included the evaluation on various learning substances, activities to develop the learners, evaluation of desirable characteristics, evaluation of reading, analytical thinking along with communicative writing. a teacher was appointed to be in charge of registration affairs together with the management of other academic affairs particularly the measurement and evaluation for the core course which was uncertain. There had been some changes on the registration and evaluation system which affected the colleagues in school. Some tasks related to academic affairs were with uncertainty. The storage of data was not systematic.

1.2 In case of problems, the teachers faced a lack of knowledge and understanding on measurement and evaluation of learning substances, evaluation on learners' development activity, evaluation on reading, analytical thinking and writing which were not certain enough affecting the data on school registration. In addition, the data were not updated.

2. The guidelines to develop the teachers' competence on the registration and evaluation system in Nongweangwittayanukul School under secondary educational service area 22 comprised two activities: a workshop on how to use the software program for the registration and evaluation system and internal supervision on the use of the software program on the registration and evaluation

3. The results of the monitoring on the development of the teachers' competency in the registration and evaluation system in Nongweangwittayanukul School under the Office of the secondary educational service area 22 revealed that the teachers increased their knowledge, understanding and skills of how to use the

software program on the registration and evaluation system. The teachers gained better skills in information and communication technology designated by the Office of basic education commission with expertise. The storing of data/information was systematic. The registration and evaluation system was accurate. The search for data/information was easy, convenient and fast. The co-researchers' satisfaction toward the registration and evaluation system was at the high level.

ภูมิหลัง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า การพัฒนาศักยภาพครู เป็นหน้าที่ของสถานศึกษา โดยศึกษาวิเคราะห์ระบบต่างๆ ว่า มีจุดอ่อน จุดแข็งอย่างไร รวมทั้งระบบการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ครูผู้สอน ในด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ตลอดจนเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ข้อมูลพิจารณาสนับสนุนให้มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง การกำหนดให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม การมีครูพี่เลี้ยง ครูทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตร ครูแนะแนว ทั้งหมดเป็นกระบวนการที่สถานศึกษาต้องพัฒนาสร้างสรรค์ ให้เป็นระบบ โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนที่มีประสิทธิภาพพร้อมด้วยนวัตกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียน มีระบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีผู้เรียนเป็นผู้ช่วยครู เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาศักยภาพครูให้มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้อาศัยความร่วมมือจากครูแกนนำ ครูต้นแบบ และสถาบันการศึกษาขั้นสูง เช่น คณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัย รวมทั้งชมรมวิชาชีพซึ่งจะช่วยพัฒนาครูให้มีศักยภาพในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์กำหนดคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2554 : 24) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศ ที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 28) มาในยุคปัจจุบัน ที่นักการศึกษาถือปรัชญาประชาธิปไตยเป็นหลัก และถือความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นเรื่องสำคัญมากในการศึกษา หลักสูตร จำแนกการเรียนออกเป็นสายๆ กำหนดบางวิชาที่สำคัญให้เป็นวิชาแกนที่บังคับให้เรียน และ จัดวิชาต่างๆ ให้เลือกเรียนตามความถนัด ทั้งนี้ก็เพื่อให้การศึกษาเหมาะสมกับเอกลักษณ์ของมนุษย์เป็นรายๆ ไป การสอนก็จะมุ่งให้เด็กแต่ละคนมีโอกาสำเร็จเร็วที่สุดตามที่เขาสามารถ หรือช้าที่สุดตามที่เขาต้องการ ในทำนองเดียวกัน การสอบก็กลายเป็นเทคนิคการวัดผลที่พิสดาร ต้องร่ำเรียนศึกษากันเป็นปีๆ จึงจะเกิดความชัดเจน การตัดสินได้ตก ก็ต้องใช้วิจารณ์ญาณ และธรรมอันสูงสุดตรัสว่า เด็กคนนี้ออกมาจากเดิมขึ้นมาเท่าใด พัฒนาถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ เป็นต้น ฉะนั้นเรจึงกล่าวกว้างๆ ว่า มนุษย์ปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้เด็กมีคุณภาพสูงขึ้น ปรับปรุงการสอน ก็เพื่อให้เด็กได้ร่ำเรียนง่ายขึ้น และปรับปรุง การวัดผลก็เพื่อให้การตัดสินเที่ยงตรง แน่นนอน ยุติธรรมมากขึ้น เด็กเรียนดี และครูสอนเก่งขึ้น เป็นประการสำคัญ (ชวาล แพร่ตกุล, 2552 : 3)

การจัดการเรียนรู้ในทุกระดับมักจะประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมายทางการศึกษา กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นระบบต่อเนื่องเป็นวงจรติดต่อกัน การวัดและประเมินเป็นสิ่งสำคัญในระบบการจัดการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าเป็นอย่างไร จึงเป็นกิจกรรมที่จำเป็น ผลการวัดจะถูกใช้มาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำบางอย่าง ซึ่งส่งผลต่อผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ถึงแม้การตัดสินใบงานครั้งของครูผู้สอนอาจมีความผิดพลาด อาจจะไม่ส่งผลในทันทีทันใดเหมือนบุคคลที่ประกอบอาชีพอื่น แต่ครูผู้สอนควรจะมี

การวัดและประเมินผลอย่างเป็นแบบแผน ใช้เทคนิควิธีการที่ถูกต้องตามหลักวิชา มีวิธีการที่จะรวบรวม รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับผู้เรียนด้วยเครื่องมือที่มีความหลากหลาย เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ขวลิต ชูกำแหง. 2550 : 14)

งานวิชาการเป็นภารกิจงานหลักในสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาโดยตรง เพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการดำเนินงาน สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 33) และงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาคือ การจัดการศึกษา คุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษาจึงอยู่ที่งาน ด้านวิชาการซึ่งประกอบด้วย ขอบข่ายงาน 17 ด้านคือ การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550 : 29-30) หากข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับงานวิชาการ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นปัจจุบันสามารถที่จะทราบถึงปัญหาที่มีอยู่ได้อย่างชัดเจน ก็จะสามารถนำไปวางแผนปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเกิดความมั่นใจมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และยังช่วยให้การดำเนินงานจัดการข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว คล่องตัว ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการบริหารสถานศึกษา มาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษา มักจะดูจากผลงานวิชาการเป็นสำคัญ โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนได้อย่างชัดเจน งานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลจึงนับว่ามีความสำคัญยิ่งในการบริหารงาน โดยเฉพาะข้อมูลที่มีการจัดระบบที่ดี มีความชัดเจนและสะดวกในการนำไปใช้ สามารถใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจช่วยในการวางแผน ช่วยในการดำเนินงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพการจัดและพัฒนาระบบสารสนเทศงานวิชาการที่มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งที่สถานศึกษาควรกระทำ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ให้ครูพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนมีจุดหมายสำคัญระดับชั้นเรียน คือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่ เพียงใด ดังนั้นการวัดและประเมินจึงใช้วิธีการที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรมและผลจากโครงการ การวัดด้านการศึกษา เป็นสิ่งที่สลับซับซ้อน และมักมีปัญหาเกิดขึ้นบ่อยๆ เช่น ทำการวัดผลไม่รัดกุม หรือผู้ประเมินขาดคุณธรรม หรือเกณฑ์ที่นำมาประเมินขาดความเชื่อถือ เป็นต้น (สมนึก ภัททิยธนี. 2551 : 4) สอดคล้องกับงานวิจัยของสำอองศ์ เกาสูตร (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง การปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานทะเบียนวัดผลโรงเรียนสังเวช ได้ปัญหาจากการประชุมเจ้าหน้าที่ทะเบียนวัดผล เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2547 มีปัญหาเกิดขึ้นด้วยความถี่สูง 4 ลำดับแรกคือ ขั้นตอนการดำเนินงานมีหลายขั้นตอน ระยะเวลาในการดำเนินงานล่าช้า การส่งผลการศึกษาไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ความสับสนในการกรอกเอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วน ผล การปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานทะเบียนวัดผลโรงเรียนสังเวช ได้กระบวนการปฏิบัติงานทะเบียนและวัดผล 2 กระบวนการ คือ 1) การรายงานผลการเรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ ขึ้นวางแผน

ขั้นตอนงาน ขั้นตอนงานผลการเรียน และขั้นจัดเก็บ และ 2) การออกเอกสารทางการศึกษา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นยื่นคำร้อง ขั้นดำเนินการ และขั้นจ่ายเอกสาร แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ การเก็บข้อมูลใช้เวลานานเพราะครูมีชั่วโมงสอนมาก และคณะกรรมการทะเบียนวัดผล ว่างไม่ตรงกัน

โรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลหนองแวง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อตั้งในปีพ.ศ. 2548 บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งบรรจุในโรงเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นครูที่สำเร็จการศึกษาใหม่ เมื่อครูจัดการเรียนรู้แล้วนิยมใช้ การวัดผลด้วยแบบทดสอบเพียงอย่างเดียวในการวัดความสามารถของนักเรียน และการประเมินผลด้วยการได้-ตก โดยไม่มีระดับคุณภาพซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่หลัก ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การวิจัยในชั้นเรียน และโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล เป็นโรงเรียนหนึ่งที่ประสบปัญหาทางวิชาการด้านการวัดและประเมินผลซึ่งทำให้การบริหารงานวิชาการไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลโรงเรียนจึงมีความสนใจและต้องการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอนคือ ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติการ (Action) ขั้นการสังเกตการณ์ (Observation) และขั้นการสะท้อนกลับ (Reflection) อย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้บุคลากรที่ปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล ที่มีคุณภาพ เกิดความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการข้อมูลและสารสนเทศ และส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

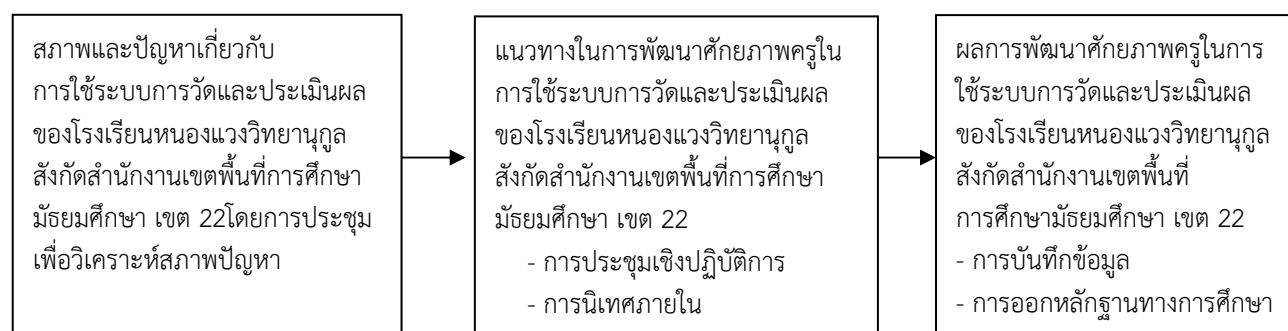
ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา เกี่ยวกับการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน หนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
3. เพื่อติดตามผลการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน หนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย การพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยผู้วิจัยนำหลักการและขั้นตอนตามแนวความคิด ของเคมมิสและแม็คแทกการ์ท (Kemmis and McTaggart. 1988 : 11, อ้างถึงใน งามอาจ นัยพัฒน์. 2551 : 301-303) ซึ่งจำแนกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน

1. การศึกษาสภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการวัดและประเมินผล
- 1.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่วัดผลเกี่ยวกับระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน
- 1.3 ประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับสภาพปัญหาของระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล และวางแผนกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน หนองแขงวิทยานุกูล
- 1.4 ทำจัดโครงการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน
- 1.5 จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2. กำหนดเป้าหมายคือ การพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน

3. หาแนวทางพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ แนวปฏิบัติและทดลองปฏิบัติตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

4. กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อให้การพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผล ให้สามารถบรรลุตามความมุ่งหมายของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติการ

ได้ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ดังนี้

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ
2. การนิเทศภายใน

ขั้นตอนที่ 3 การสังเกตการณ์

1. กิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย

1.1 การประเมินตนเองของผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

1.2 การสัมภาษณ์ครูซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน

1.3 การประเมินความพึงพอใจ ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ

2. การนิเทศภายใน ประกอบด้วย

2.1 การประเมินการบันทึกข้อมูลโปรแกรม BookMark2551 ทั้ง 11 รายการ

2.2 การสัมภาษณ์ครู

ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนกลับ

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน ตามแนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน แล้วประมวลผลภาพรวม

2. สรุปผลการดำเนินงาน ถ้าพบส่วนที่ดีก็ดำเนินการต่อไป ถ้ายังไม่เกิดการพัฒนาหรือพัฒนาแต่ยังไม่เป็นที่พอใจก็นำข้อมูลปัญหาอุปสรรคไปใช้วางแผนแก้ปัญหาตามขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการ ใน 4 ขั้นตอน ในวงรอบต่อไป

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

1. ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ประกอบด้วย

1.1 ผู้วิจัย ซึ่งรับผิดชอบงานทะเบียนวัดผล

1.2 กลุ่มร่วมผู้วิจัย จำนวน 14 คน ได้แก่

1.2.1 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 2 คน

1.2.2 หัวหน้าฝ่ายวิชาการและรับผิดชอบหัวหน้ากลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ จำนวน 1 คน

1.2.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ไม่ใช่หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 7 คน

1.2.4 คณะครูที่ไม่ได้รับผิดชอบงานทะเบียนวัดผลนักเรียน จำนวน 4 คน

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

2.1 ผู้บริหารโรงเรียน

2.2 วิทยากร คือ ผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาการดำเนินงานการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22” จำนวน 4 คน ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการนิเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูลให้มีประสิทธิภาพผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบการวิจัยดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 โดยสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ นายทะเบียน เจ้าหน้าที่ทะเบียนนักเรียน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผลการเรียน เจ้าหน้าที่วัดผลและประเมินผลการเรียนเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล

2. แบบบันทึก จำนวน 2 ฉบับ มีลักษณะ ดังนี้

2.1 แบบบันทึกการประชุมเพื่อสรุปสภาพ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2.2 แบบบันทึกผลการนิเทศภายในและประเมินผลการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2.3 แบบประเมินความรู้ จำนวน 1 ฉบับ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2.4 แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 1 ฉบับ

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้การวิเคราะห์

1. วิธีรวบรวมข้อมูล

1.1 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ นายทะเบียน เจ้าหน้าที่ทะเบียนนักเรียน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผลการเรียน เจ้าหน้าที่งานวัดผลและประเมินผลการเรียน

1.2 ประชุมร่วมกันเพื่อสรุปผลศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

1.3 การสอบถามความพึงพอใจหลังจากการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ

2.2 ค่าเฉลี่ย

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.4 ค่าร้อยละความก้าวหน้า

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

1.1 สภาพ พบว่า โรงเรียน ต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ การดำเนินงานวัดและประเมินผลของการวัดและประเมินผลของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่มี ความแน่นอนด้วยต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวการวัดและประเมินผลบ่อยครั้งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรอื่นๆ อีกหลายงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารวิชาการ

1.2 ปัญหา พบว่า ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ซึ่งไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร ส่งผลให้ข้อมูลด้านการวัดผลของโรงเรียนไม่สมบูรณ์ ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน เกิดความยุ่งยากในการดำเนินงาน ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรณีเด็กนักเรียนย้ายสถานศึกษา โรงเรียนไม่สามารถออกหลักฐานการศึกษาให้ได้ทันท่วงที ทั้งนี้เพราะข้อมูลการวัดและประเมินผลไม่เรียบร้อย ไม่เป็นปัจจุบัน และการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียนที่ตนเองเป็นครูที่ปรึกษา ครูต้องเขียนประวัตินักเรียน โดยต้องเขียนเองและใช้เวลาเขียนมาก ซึ่งครูก็มีภาระงานสอนและงานอื่นที่ได้รับมอบหมายมาก การจัดทำผลการเรียนของนักเรียน ครูต้องเขียนรายชื่อนักเรียนซ้ำๆ กันหลายครั้ง ต้องเขียนคะแนนรายจุดประสงค์ คะแนนเก็บ คะแนนกลางภาค คะแนนปลายภาค คะแนนรวมตัดเกรด ซึ่งใช้เครื่องคิดเลขคำนวณรวมคะแนน คะแนนที่ได้อาจเกิดความผิดพลาด เกรดไม่ตรงกับนักเรียน ยากต่อการตรวจสอบหลังจากที่ครูทำ แบบ ปพ.5 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษาในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบเสร็จแล้วครูต้องไปทำ แบบ ปพ.6 ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรายบุคคลของนักเรียนที่ตนเองเป็นครูที่ปรึกษาเพื่อส่งรายงานให้กับผู้ปกครองนักเรียน ข้อมูลที่ใช้ทำแบบ ปพ.5 และ ปพ.6 มีข้อมูลที่ซ้ำกันอยู่ เช่น รายชื่อนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน ครูต้องเขียนใหม่หลายครั้ง

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน หนองแขงวิทยานุกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 22 โดยใช้ขั้นตอนการวิจัยขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติการ (Action) ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ

2.2 การนิเทศภายใน

3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ ในการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการประเมินตนเองโดยภาพรวม ก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.69$) ส่วนผลการประเมินตนเองหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.70 โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 81.57 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้วิจัยมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนหนองแขงวิทยานุกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เพิ่มขึ้น

3.2 การประเมินการบันทึกข้อมูลโดยใช้ BookMark2551 สามารถดำเนินการได้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 12 คน ไม่สามารถผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน ในวงรอบที่ 2 นี้ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในการใช้โปรแกรมข้อมูลและสารสนเทศโรงเรียน (BookMark2551) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างชำนาญการ

3.3 การประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผู้วิจัย โดยภาพรวมระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) เมื่อพิจารณาารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

จากการสรุปผลการพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน นอนงเวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ทั้ง 3 ด้านคือด้านระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนนอนงเวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ซึ่งประกอบด้วย 1) ระบบกำกับติดตาม 2) ระบบการเทียบโอนผลการเรียน และ 3) ระบบเอกสารหลักฐานการศึกษา ด้านการใช้โปรแกรม BookMark 2551และด้านการบันทึกข้อมูล ส่งข้อมูล และการรายงานผลการวัดและประเมินผลด้วยโปรแกรม BookMark 2551 ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน นอนงเวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ทั้ง 3 ด้านคือด้านระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนนอนงเวงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ซึ่งประกอบด้วย 1)ระบบกำกับติดตาม 2)ระบบการเทียบโอนผลการเรียน และ 3)ระบบเอกสารหลักฐานการศึกษา ด้านการใช้โปรแกรม BookMark2551และด้านการบันทึกข้อมูล ส่งข้อมูล และการรายงานผลการวัดและประเมินผลด้วยโปรแกรม BookMark2551 แนวทางการพัฒนา 3 แนวทางประกอบด้วย การประชุมเพื่อวิเคราะห์สภาพและปัญหา การประชุมเชิงปฏิบัติการและ การนิเทศภายในสามารถนำไปใช้ได้ในสถานการณ์จริงของโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงเรียน สอดคล้องกับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและให้บุคลากรทั้งภายในและภายนอกมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผนการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาศักยภาพครูในการใช้ระบบการวัดและประเมินผลของโรงเรียนนอนงเวง วิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นอกจากการประชุมเพื่อวิเคราะห์สภาพและปัญหา การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายในแล้ว ควรนำวิธีการอื่นๆ เช่น การศึกษาเอกสาร การประชุมสัมมนา การฝึกอบรมมาใช้ในการพัฒนาครู

2.2 ควรมีการจัดทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูด้านต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เช่น ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการเงิน - พัสดุ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- การประถมศึกษาแห่งชาติ,สำนักงานคณะกรรมการ. คู่มือผู้นิเทศภายใน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2545.
- กรมวิชาการ. แนวทางการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554.
- ชวลิต ชูกำแหง. การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- ชวาล แพทย์กุล. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 24 ก, 2550.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์, 2551.
- สำออง เภมบุตร. การปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานทะเบียนและวัดผล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2548.

องอาจ นัยพัฒน์. การออกแบบการวิจัย : วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมผสานวิธีการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. การเสริมสร้างประสิทธิภาพการ
จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เล่ม 4 การนิเทศแบบให้คำชี้แนะ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง
การศึกษา, 2553.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 24 ก, 2550.